

Η Ευρώπη του χθες και του σήμερα - αντιθέσεις (18448)

Όλοι μιλούν για ένα αναβαθμισμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που αναλαμβάνει περισσότερες πρωτοβουλίες, που βοηθά να ακουστεί η φωνή του ευρωπαίου πιο δυνατά, μια Ευρωπαϊκή Ένωση ενωμένη σα γροθιά, που νοιάζεται για όλα τα κράτη μέλη της. Όμως, ας είμαστε ρεαλιστές, ποιος νιώθει ευρωπαίος;

Ίσως η απόσταση, ίσως η λανθασμένη ενημέρωση, ίσως η πεποίθηση πως ό, τι και να κάνουμε ο κόσμος δεν πρόκειται να σωθεί από εμάς... ίσως, απλά ίσως. Αντιμετωπίζουμε την ύπαρξη μας στην Ευρώπη παθητικά, σαν να πρόκειται για κάτι ξένο, για κάτι που δεν μας αφορά, για κάτι που και να χαθεί δεν μας ενδιαφέρει. Κάνουμε λόγο, όμως, για τη ζωή μας. Μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση διακυβεύονται τα συμφέροντά μας, τα συμφέροντα ολόκληρων λαών, τα συμφέροντα των επόμενων γενεών. Δε μπορούμε να αδιαφορούμε γι' αυτά.

Έχουμε φτάσει σε ένα σημείο να καλούμαστε πολίτες χωρίς ουσιαστικά να είμαστε, καλούμαστε άνθρωποι ενώ έχουμε χάσει την ανθρωπιά μας. Ποιος ο λόγος να λέγεσαι άνθρωπος, αν δε διεκδικείς αυτά που με κόπο και αγώνες έχεις κατακτήσει, ποιος ο λόγος να λέγεσαι πολίτης αν δεν είσαι πραγματικά, αν δε νοιάζεσαι για τα κοινά, αν δεν ενδιαφέρεσαι για τα συμφέροντα τα δικά σου και της ανθρωπότητας, αν δεν παλεύεις για τη χαμένη σου αξιοπρέπεια. Γιατί, όντως, έχουμε χάσει ακόμη και τη λίγη αξιοπρέπεια που μας απέμεινε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ιδρύθηκε για να απαλύνει τον πόνο από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και να αποτρέψει ένα τυχόν παρόμοιο συμβάν, να ενώσει τους λαούς της Ευρώπης, να καλλιεργήσει τη συνεργασία και την αλληλεγγύη. Μία από τις κύριες αρχές της ήταν και είναι η ισότητα. Η ένωση δεσμεύτηκε να την εξασφαλίζει ακόμη και κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες. Όμως, πού είναι αυτή η ισότητα σήμερα; Όταν εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ενώ άλλοι απολαμβάνουν τη χλιδή, όταν χιλιάδες ψυχές χάνονται από την πείνα ενώ άλλοι επιβιώνουν τον πλούτο τους, όταν χιλιάδες άνθρωποι είναι άστεγοι, υπομένοντας το κρύο και τις άθλιες καιρικές συνθήκες, τότε πού είναι η ισότητα; Αν ο πεινασμένος δεν πει το πρόβλημά του, αν ο καταπιεσμένος δεν ξεσηκωθεί, αν ο δυσαρεστημένος δεν φωνάζει δυνατά και δεν διεκδικήσει, αν ο σκλαβωμένος δεν αγωνιστεί για την χαμένη του ελευθερία, τότε πώς θα επιτευχθεί η ισότητα;

Ζούμε στην Ελλάδα του 2015, μια Ελλάδα που έχει ζήσει στο πετσί της την ανεργία, τη φτώχεια, την πείνα, τον εξευτελισμό. Μια Ελλάδα που βρέθηκε σε οικονομική στενωπό και θεώρησε πως σαν ισότιμο μέλος της Ένωσης θα δεχθεί βοήθεια. Όμως, αυτή η βοήθεια μετατράπηκε σε μαρτύριο. Μια χώρα με αξιοπρέπεια μετατράπηκε σε έρμαιο στα χέρια των ισχυρών, μαριονέτα στα χέρια των δυνατών, ένα παιχνιδάκι, ένα πειραματόζωο της Ευρώπης. Διαβάζεις ιστορία και μιλάς για μια Ελλάδα που έδωσε

στην Ευρώπη τα φώτα του πολιτισμού, που έγινε σύμβολο της ελευθερίας και της δημοκρατίας, κι όμως, ανοίγεις το παράθυρο και βλέπεις δυστυχία, εξαθλίωση, πόνο. Βλέπεις ανθρώπους εξαθλιωμένους από το διασυρμό της μοίρας, ανθρώπους που ψάχνουν στα σκουπίδια για ένα κομμάτι ψωμί, οι δρόμοι γεμάτοι άστεγους που ζητιανεύουν, άνθρωποι που κάποτε είχαν αξιοπρέπεια. Βλέπεις την Ελλάδα του τότε και την Ελλάδα του σήμερα κι αναρωτιέσαι, της αξίζει κάτι τέτοιο;

Και ξέρω, υπάρχει η αντίληψη πως στην επαρχία δεν βιώνουν κρίση. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει και σας διαβεβαιώνω. Το ζω καθημερινά και από πρώτο χέρι, γιατί βλέπεται ζω στο Καρπενήσι, μια ορεινή κωμόπολη του νομού Ευρυτανίας. Πρόκειται για μια μικρή πόλη, όπου όλοι γνωρίζονται μεταξύ τους και θα συμφωνήσω πως υπάρχει αλληλεγγύη και υλική υποστήριξη από όλους τους δημότες, ωστόσο τα πράγματα είναι δύσκολα. Όταν βλέπεις ανθρώπους να στοιβάζονται στις λαϊκές για να αρπάξουν ότι έχει απομείνει, όταν παιδιά λιποθυμούν στο σχολείο από την πείνα, όταν υπάρχουν γείτονες που δεν έχουν ούτε ένα κομμάτι ψωμί, τότε η κατάσταση έχει φτάσει στα άκρα.

Αυτοί που ασχολούνται με την κτηνοτροφία είναι αρκετοί, όμως, είναι τόσο μικρές οι φάρμες που τα αποθέματα σε κρέας δεν μπορούν να καλύψουν ούτε το 10% του νομού. Λόγω του υψόμετρου αντιμετωπίζουμε και άλλα προβλήματα. Ο χειμώνας διαρκεί σχεδόν εννιά μήνες και μας είναι δύσκολο να εξασφαλίσουμε θέρμανση ειδικότερα τώρα με την κρίση. Τα τελευταία 5 χρόνια έχουν πάψει να δίνονται επιδοτήσεις για δημόσια έργα και το οδικό δίκτυο παρουσιάζει προβλήματα σε όλο τον νομό. Το θέμα των αποστάσεων είναι μεγάλο. Για να προσεγγίσουμε από την πόλη του Καρπενησίου μια μεγάλη πόλη απαιτούνται τουλάχιστον 1,5 ώρες οδήγησης ενώ από τα πιο απομακρυσμένα χωριά τουλάχιστον 3 ώρες.

Πολλές υπηρεσίες έχουν φύγει από τον νομό και πολλοί καθημερινά διανύουν χιλιόμετρα για να φτάσουν στις δουλειές τους, ενώ πολλοί είναι και αυτοί που εγκαταλείπουν τη πόλη. Το σύστημα υγείας, παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες του προσωπικού του νοσοκομείου, έχει σχεδόν καταρρεύσει, με αποτέλεσμα πολλά χωριά να μην έχουν πρόσβαση στην υγεία και πολλοί εργαζόμενοι να κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους. Όσο για την εκπαίδευση οι επιλογές που έχουμε στη διάθεσή μας είναι περιορισμένες.

Δυστυχώς ή ευτυχώς στην Ελλάδα αυτή μεγαλώνουμε κι εμείς. Έχουμε φτάσει τα 17 και είμαστε στην τελική ευθεία για τις πανελλήνιες. Άλλοι πιο εύκολα, άλλοι πιο δύσκολα θα καταφέρουμε να μπούμε και να τελειώσουμε κάποια σχολή. Ωστόσο, από εκεί και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα. Θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε την ανεργία και τον κοινωνικό μαρασμό, άλλοι θα αναγκαστούν να μεταναστεύσουν με προοπτική ένα καλύτερο αύριο, άλλοι απλά θα το παλέψουν στην Ελλάδα. Γι' αυτούς που φεύγουν θα πούμε πως δεν αγαπάνε τη χώρα, πως απαρνιούνται την πατρίδα. Μα πώς να μην την

εγκαταλείψεις από τη στιγμή που δε σου προσφέρει τίποτα; Έρχεται η στιγμή που αναρωτιέσαι μήπως η ίδια η χώρα ουσιαστικά σε διώχνει.

Η Ελλάδα και οι πολιτικοί αρχηγοί της «έχασαν» ουσιαστικά το παραμύθι της ανιδιοτελούς βοήθειας εκ μέρους της Ευρώπης και χωρίς να το καταλάβουν βρέθηκαν πιόνια στη σκακιέρα της παγκοσμιοποίησης. Ενιαία οικονομική πολιτική, ενιαία κοινωνική πολιτική, μία κουλτούρα, ένας λαός. Όμως μέσα σ' αυτό το κλίμα ξεχάσαμε τη νοοτροπία κάθε λαού, τα χαρακτηριστικά του που τον καθιστούν ξεχωριστό από τους άλλους. Δε μπορείς απλά να διαγράψεις την ιστορία ενός ολόκληρου έθνους, να το βάζεις στο ίδιο μονοπάτι με τόσα άλλα.

Τα λάθη των εκάστοτε κυβερνήσεων είναι πολλά και για να τα αριθμήσουμε θα χρειαστούν ολόκληρες σελίδες, όμως ένα από τα πιο σημαντικά είναι ότι όλες έβαλαν σε δεύτερη και τρίτη μοίρα τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τη βιομηχανία. Με τις ανεξέλεγκτες επιδοτήσεις στους γεωργούς το μόνο που έχουμε πετύχει είναι η επανάπαυσή τους, η αγορά πολλών μουράτων αυτοκινήτων και βέβαια... τον δείκτη των εισαγωγών να χτυπάει κόκκινο. Ποιος θα μπορούσε να διανοηθεί πως μια χώρα με τόσο πλούσιο και γόνιμο έδαφος θα έφτανε να εισάγει μέχρι λεμόνια από το εξωτερικό! Αν είναι δυνατόν! Μια χώρα πλούσια σε λάδι να μην μπορεί να το συσκευάσει και να πρέπει να το στείλει έξω για να το εισάγει ύστερα από την χ, ψ εταιρία! Όλοι μιλούν για μια αυτόνομη και ανεξάρτητη Ελλάδα, όμως από τη στιγμή που βασίζεται στις εισαγωγές για την επιβίωσή της, πόσο αυτόνομη είναι;

Λάθη που όμως έχουν κοστίσει τις ζωές πολλών ανθρώπων, λάθη που διακυβεύουν το μέλλον, το δικό μας μέλλον. Όπως κάθε νέος κι εμείς έχουμε όνειρα για τη ζωή μας. Θέλουμε να σπουδάσουμε, να εργαστούμε, να υπηρετήσουμε τη χώρα μας. Κανείς δεν θέλει να την εγκαταλείψει. Εμείς δεν φταίσαμε σε τίποτα για να μας στερείτε τη ζωή, δεν δώσαμε τη συγκατάθεση μας για κανένα πρόγραμμα, για καμιά διάταξη, γιατί λοιπόν μας στερείτε το όνειρο, δεν ρωτήσατε καν τη γνώμη μας, γιατί λοιπόν μας στερείτε την ελπίδα; Δε μπορεί κανείς να μας κλέψει το χαμόγελο απ' τα χείλη, κανείς δεν μπορεί να μας κάνει να ξεχάσουμε τα όνειρά μας. Είμαστε άνθρωποι και θα ονειρευόμαστε και όσο θα ονειρευόμαστε θα επιδιώκουμε ένα καλύτερο αύριο.

Γι' αυτό λοιπόν ας λάβουμε δράση. Αν κάνουμε έστω και δειλές στην αρχή προσπάθειες, αν αποβάλλουμε από πάνω μας το αίσθημα πως πρόκειται για χίμαιρες, τότε θα καταφέρουμε πολλά. Ας βοηθήσουμε όλοι μαζί για ένα καλύτερο αύριο, ένα καλύτερο μέλλον, γιατί όλοι θέλουμε να πραγματοποιήσουμε τα όνειρά μας και όλοι έχουμε το δικαίωμα να ζήσουμε στη δική μας Ευρώπη, την Ευρώπη των λαών.